

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00657/2011-01
Датум: 16.08.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору **Ј.З.** из Зајечара, улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00097/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 16.08.2011.године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР **Ј.З.** из Зајечара **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог савета судства број: 119-05-00097/2010-01 од 14.06.2010. године, од 14.06.2010.године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00097/2010-01 од 14.06.2010. године, **Ј.З.** који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У другом ставу исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 260. изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, **Ј.З.** : поднео је дана 23.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 16.11.2010. године изјавио је жалбу истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наведену у изреци, и то све због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навео да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да му је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истакао је повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, као и непостојање објективних критеријума за избор и одсуство рангирања кандидата.

Навео је, надаље, да су многе реизабране судије имале далеко лошији квалитет рада од његовог, често и по свим основима, те се позвао на извештај Окружног суда у Зајечару за период од 2006. до 2008. године .

Предложио је да се оспорена одлука поништи и одложи извршење оспорене одлуке.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства (“Службени гласник РС бр.116/08 и 101/10) и члана 5 Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 27.06.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Извештач је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору Ј.З. , указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавио, између осталог, да остаје код свих навода приговора, те да су резултати парцијално посматрани за поједине године, а не за цео период од 2006. до 2008. године, да су основне материје у којима је радио „К“ и „Км“ , те да је у истима постигао завидне резултате и то како у погледу испуњености норме, тако и у погледу малог броја укинутих одлука, остваривши тиме просек од само 11,54% укинутих „К“ одлука. Такође, приложио је резултате рада осталих судија Окружног суда у Зајечару.

Ценећи наводе приговора, списе предмета, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора, и предлог Комисије Високи савет судства је нашао да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да је подносилац приговора у 2007. и 2008. години имао у „К“ и „Кв“ предметима незадовољавајући проценат укинутих одлука, те да из тих разлога није остварио задовољавајући квалитет у раду. Такође, наведено је и да је подносилац приговора у „К“ предметима у 2006. години урадио 19 одлука после 30 дана, од чега 9 одлука после 60 дана, у 2007. години 37 одлука после 30 дана, од којих 17 после рока од 60 дана и у 2008. години 23 одлуке после 30 дана, од којих 8 после 60 дана, као и да је у „Гж“ материји у 2008. години израдио 5 одлука после 30 дана, од којих 2 по протеку 60 дана, а само у материји радних спорова израдио

је 7 одлука после 30 дана, од којих 5 по протеку 60 дана, те није испунио критеријум способноће за вршење судијске дужности.

Из извештаја о раду Окружног суда у Зајечару и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварио следеће резултате:

У 2006. години испунио је норму са укупно 251%, с тим да су обе одлуке („К“ и Кв“), које су разматране по жалбама и потврђене.

У овом периоду подносилац приговора је имао израђених 17 одлука у року од 30 до 60 дана и 9 одлука израђених по протеку рока од 60 дана.

У 2007. години испунио је норму са укупно 290%, а од укупно 25 одлука разматраних по жалбама, потврђено је 14 или 56%, преиначено 7 или 28% и укинута 4 или 16% и то у „К“ материји од укупно 21 разматране по жалбама, потврђено је њих 13 или 61,90%, преиначено 7 или 33,33% и укинута 1 или 4,76%, а у „Кв“ материји однос је 1 потврђена или 25% и 3 укинуте или 75%. У преосталим материјама у којима је подносилац приговора поступао није било одлука разматраних по жалбама.

У овом периоду имао је 22 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана и 19 одлука по протеку рока од 60 дана.

У 2008. години испунио је норму са 318%, а од укупно 39 одлука разматраних по жалбама, потврђено је 26 или 66,67%, преиначено 5 или 12,82% и укинута 8 или 20,51%, од чега у „К“ материји од укупно 30 одлука, потврђено је 20 или 66,67%, преиначено 5 или 16,67% и укинута 5 или 16,67%, у „Км“ материји једина одлука која је разматрана по жалби је и потврђена, а у „Кв“ материји од укупно 8 одлука, 5 је потврђено или 62,5%, а укинута 3 или 37,5%. У преосталим материјама у којима је подносилац приговора поступао није било одлука разматраних по жалбама.

У овом периоду исти је имао, израђених 24 одлуке у року од 30 до 60 дана и 17 одлука у року дужем од 60 дана.

Што се тиче старих предмета у 2006. години од укупно 2 стара предмета решио је оба, те на крају године није имао нерешених старих предмета, у 2007. години од укупно 4 стара предмета на почетку године, решио је 6 и остао је 1 нерешен стари предмет на крају године, а у 2008. години од укупно 18 нерешених старих предмета на почетку године, решио је 18 и остала су 3 нерешена стара предмета на крају исте године.

Са друге стране, у суду је на крају 2006. године било 4 нерешена стара предмета, на крају 2007. године 21 нерешен стари предмет, а на крају 2008. године 82 нерешена стара предмета, што просечно по судији на крају 2008. године износи 6,8 старих предмета у раду.

Имајући у виду одлуке донете на нивоу суда које су биле разматране по жалбама, Комисија је нашла да је у 2006. години од укупно 162 одлуке разматраних по жалбама, 86 је потврђено, преиначено је 27 и укинута 49 или 30,25%; у 2007. години од укупно 174 одлуке разматране по жалбама, потврђено 105 или 60,34%, преиначена 31 или 17,82% и укинута 38 или 21,84% и у 2008. години од укупно 193 одлуке разматране по жалбама, потврђене су 143 или 74,1%, преиначено 14 или 7,25% и укинута 36 или 18,65%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Имајући у виду наведено, Високи савет судства налази да није испуњен услов стручности прописан одредбом чл. 5 Правила, који се односи на околност да проценат укинутих одлука мора бити у складу са минимумом успешности вршења судијске дужности који је прописан Мерилима за оцену успешности вршења судијске дужности, који су били у примени приликом доношења оспорене одлуке, а која Правила одредбом чл. 13 ст. 1 прописују да судија испуњава услов задовољавајућег квалитета у раду, ако у кривичној материји у Окружном суду, број укинутих одлука које је донео не прелази 15%, јер је, као што је раније истакнуто, подносилац приговора имао просечно у посматраном периоду 18,18% укинутих одлука и то ниједну током 2006. године, 16% током 2007. године и 20,51% током 2008. године.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом чл. 6 Правила, а имајући у виду да је исти испунио прописану оријентациону норму, која је у 2006. години износила 251%, у 2007. години 290% и у 2008. години 318%, те да у 2006. години није уопште имао нерешених старих предмета, да је на крају 2007. године имао само један нерешен стари предмет, а на крају 2008. године три нерешена стара предмета, док је, са друге стране, у суду на крају 2006. године било 4 нерешених старих предмета, на крају 2007. године 21 и на крају 2008. године 82 нерешена стара предмета, дакле знатно више него подносиоца приговора, те се само 4 нерешена стара предмета у целом посматраном периоду никако не могу сматрати грубим одступањем у раду у смислу одредбе чл. 6 Правила, Високи савет судства је нашао и да су услови у погледу оспособљености за вршење судијске дужности у потпуности испуњени.

Такође је испуњен и алтернативно постављени услов из члана 6. Правила, јер је подносилац приговора и по овом основу бољи од просека суда за посматрани период. Број израђених одлука по протеку рока од 30, а до 60 дана у свим материјама у којима је поступао имао 63 одлуке, а 45 одлука је израђених после рока од 60 дана, док је у суду у истом периоду, а што произилази из података садржаних у извештајима Т1. и Т2. урађено укупно 808 одлука од 30 до 60 дана, што по судији износи 67 одлуке и 581 одлука по протеку рока од 60 дана, што по судији износи 48 одлука.

Међутим, испуњеност критеријума оспособљености за вршење судијске дужности није само по себи довољно за уважавање приговора. Наиме, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове и у погледу достојности, и у погледу стручности, као и у погледу оспособљености за вршење дужности судије, те узевши у обзир да подносилац приговора не испуњава услов у погледу стручности, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и, следствено томе, за престанак судијске дужности.

Имајући у виду све наведено Високи савет судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Уставни суд је у Одлуци „Савељић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован. Комисија је ценила и остале наводе из приговора, па је нашла да су исти неосновани и без утицаја на другачију одлуку.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да **Ј.З.** не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности, а у вези члана 14. став 1. тачка 3. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29. Правила доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

- 1. Подносиоцу приговора;**
- 2. Архиви Високог савета судства.**